

Előfizetési ár:
 Egyben, hátsó borítva
 Helyi... 2 hónap...
 Budapest... 4 hónap...
 ***
 Védőre, postán küldve
 Helyi... 3 h. 80 k.
 Budapest... 7 h. — k.
 ***
 Helyi más és ill. ill.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

Megjelen minden nap,
 hétfő és
 ünnepnapon nap kivételével.
 ***
 Szerkesztőhely és kiadóhely:
 Budapest-nagy-úton 183 sz.
 (Juhász-ház).
 Hova a lap szállami és egyéb
 rendelés vonatkozásában
 forduljanak a kiadóhoz.
 ***
 Telefon: 141. szám.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Szerkesztésért felelős: **Hollósy János** || Igazgató: **2 ill.** || Laptulajdonos: **a Nyomda-Részvénytársaság**

Az új realiskola.

Boncz Ödön, vallás és közoktatási miniszteriumi ügyosztályi főnöknek minapi látogatása megint aktuális tette s remélhetőleg dűlőre is juttatja a helybeli főreáliskola immár halasztáhatatlanná váló építkezési dolgát.

Azt talán senkinek se kell mondanunk, hogy a kecskeméti állami főreáliskola épülete országsszerte szomorú nevezetességre jutott. Talán az egész országnak nincs még egy ilyen szégyenletes középiskolai épülete. Isten csudája, hogy a nyakába nem dőlt még a tanulóknak és még nagyobb csoda, hogy a szülők meg elszánják magukat gyermekeiket ebbe az iskolába beadni. Igazán, csak a szükség kényszeríti rá őket.

Azt se kell mondanunk, hogy eddig se a városban mult az építkezés. A városi közönség mindenkor teljes mértékben méltányolta azt a kul turmisszót, melyet a helybeli főreáliskola s annak minden elismerésre méltó tanártestülete olyan kiváló eredménytel teljesít mind a helybeli ifjak gyakorlati pályára való terelése, mind a délvidéki nemzetiségű magyarosítás körül. Főleg az utóbbiban, azt hisszük, a főreáliskola vezet a többi középiskolák számára a vezetőre.

Valahányosor az állam megmozdult, a város igazi kulturérzékkel s nagylelkű bőkezűséggel ajánlotta fel hozzájárulását az új épület emeléséhez. Legutóbb, hogy harmadéve Barkóczy báró, a V. ügyosztályé akkori

főnök, hogy lenn járt hasonló célból, a város polgármestere a legnagyobb készséggel állott rendelkezésére, s sorra mutogatta neki a szebbnél szebb telkeket; de Barkóczy báró akkor minden áron 2—3 holdas telekekről ábrándozott, nemcsak, hanem ahhoz kötötte is az építkezés elhatározását. Hjah, Kecs kemét azonban nem az a nekiinduló város immár, amelynek centrumában a 2—3 holdas telkekben válogatni lehetne. A polgármester felvilágosításai meggyőzték aztán az ügyosztályfőnököt, hogy vagy egy horribilis kisajátítási összeget kell az állam terhére előirányoznia, vagy pedig, ha a várostól csakugyan ingyen telket akar, be kell érnie egy aránylagos nagyságu telekkel a — periferiákon.

Barkóczy az utóbbi mellett döntött s midőn választásra bocsátották neki egyfelől a görög temető melletti, másfelől a vásárállási területet: ő az utóbbi mellett határozott.

Igy kerülne, minthogy az iskola céljaira az állam ilyen szokatlan nagy területet kívánt, az eddigelé a város centrumában elhelyezett realiskola a város legkülső szélére.

Figyelemre — kétségtelenül egyszerűen elismerésre — méltó dolog is, hogy ez az elhelyezési terv megütötte az új ügyosztályfőnök szemét. Csupán a város mappájáról ítéelve, egészen elalulnak nézte, hogy a gyerekek esetleg a város egyik széléről legyenek kénytelenek a másik szélére gyalogolni. Azt gondoljuk, hogy főleg a morálpedagógiai szempont szől, kiabál elsősorban ez ellen. Ha a gyerekek egy jó része kénytelen

naponta kétszer végigjárni az egész városban, aki az utba eső másik két középiskolában meg nem ragad is, azt az alkalom nagyon könnyen fogja csavargásra csábítani.

Tulajdonképpen ilyesforma aggodalmak hozták Boncz min. tanácsos urat Kecskemétre. De mivel ő is holdak szrint számított terület terével jött más választékot a polgármester-től sem kaphatott. Ő ugyan már 1200—1600 négyzetlőre-redukálta kívánásait — ami ugyan belátható időkre bőségesen elegendő is a jövődöbeli realiskola részére — de még e redukált kívánások mellett is csak a vásártéri telket ajánlhatták fel neki.

Csak jobb híján tudott beletörődni.

Egy kiválóan helyi kulturkérés mindenkorra való megoldásáról van szó, első sorban helyi szempontokból kell ezt elbírálni és eldönteni.

A vidéki diáknak csakugyan mindegy, hogy hol lesz a realiskola, de már a Kaszapkut mellől a Vásártérig és vissza sétálni naponta kétszer is, éppen a helybeli gyerekeknek, a mi fiainknak igazán nem mindegy. Pedig hát első sorban azoknak, a mi fiainknak hozzuk megint az új áldozatot ugy-e? Jó, jó, lesz majd villamos vasut, kinyitjuk majd a vásári utcát, de azért lesz ám olyan gyerek, akinek még amellet is 2—3 kilométert kell naponkint 3—4 szer megtennie.

Talán mégse olyan könnyű ebbe beletörődni.

Nem tartjuk lehetetlennek, hogy az új realiskola környékén veszi a

TÁRCA

Zsardárfogás.

Írta: KÖRÉH ENDRE.

Híres volt anno 1862-ben a zölderdei csarda, ott a körösi-ut mentén. Akkor mas helyen várta a vendégeket. Utótközpött fedele alól mintha sünyinya leste volna, hogy merre akadnak jövényeik, a Tisza felől pusztkáról e, vagy a városok tájékáról? Egy úgránsyira sötétült a zöld erdő, amelyből kényelmesen ki lehetett lenni, tartózkodik e a csardában szándék. Ezekébként pedig a tizenhárom próbas, mindenféle hajjal megkent csardás: Matkó uram, sokféle módjára tudta annak, hogyan kell biradással lenni. Ha ökolme kétszer háromszor körüljárta a portát, az azt jelentette, hogy kutyaa van a keriben, meg mint a csardában, Ha a kutyém ugy le volt hajtva, hogy az osztoróy nélen látszott, az tudtára adta annak, akit illetett, hogy a közelben elleneség vagyon. De, ha a gémen maga nanturájában az ég féle meredezett, akkor szubad volt a vásár, a gyönyöreltet nem lenyegütés veszedelm. Lám e, az olyan akkurátus embernek, mint Matkó Mihály, semmi szükségő sem volt a Marconi szer-

számaira, — amelyek különben még ki sem voltak találva, — mégis messze földre hirt tudott adni.

Egy kora reggelen, mikor még a harmat sem száradt fel a gyepek, Matkó uram érkeklődött a pusztai iratót. Kezét a szemé fölé tartotta s ugy kelméte nagy vizsgálódással a látóhatárt. Megszemlélte az eget is. Apró, fehér foszlányok mutatkoztak, amelyekből ki lehetett öklümlánni, hogy ha szél nem kerekedik, akkor délután eső lesz. Ezen tapasztalatai után beözölt Jutka asszonyok:

— Feleség, ma lösz vendégünk.
 — Helyős, csak hadd gyűjjenek.

A zöld erdő mögött pisztoly durrant.

Matkó vállat vont.
 — De sok bajtok van, láthassátok, hogy a gem fölfelé viz.
 — Odament a kuthoz és még feljebb nyomta a gémet.

— No, most már gyűhetők bátor-sággal.

Jött is három álarcos gerilla, almászürke lovakon. Matkó így is megismerte őket s a köszönése ahhoz igazodott, hogy ki micsodás.

— Isten hozta tekintetős uratam, még kigyemetöket is. Tessék baljebb kerülni, a csardába.

A „tekintetős ur”, a híres Gál Józsi vitte a szót:

— Mőgéhéstünk, gzduram, elő az étellel, mő az italal.

— Rősgvest itt löszök.

Azzal már törekedett is kifelől. Alig egy pere múlva Jutka asszonyjával együtt tértek be s rakták a sok jóféle emni-innivalót az asztalra.

— Mikor dődorogtak erre a sántamáriék?

Tudni illik, hogy a nép a „gandarmerie” szót magyarosította sántamária. — Tegnap is itt szömlenöködött egy csapat, amint kivöttem, Abonyba igyekezték. Nem tom, mi járatban vótak, de ugy nitem ki a nagy táblul, hogy éppen a tekintetős urra vásik a foguk.

Gál Józsi felkaegott:

— Szörőneslőnkő hamarabb elrugják ön a patkót, mint hogy mögesip-hessenek.

— Ugy hát. Szörőnyen bánývetyi komendánusok vót, akinek a képin egy kajnsa vágás öktenlöködött. Nem tesszik gondolni, ki löhető?

— Dehogy nem! A vót a híros Wintor, honvéd kardja tötte a képire a keze körözsvonását. Most került a sántamáriék csűrőhőbe. Hepeász firma!

— No, — azt mondta, nem nyugszik addig, míg a tekintetős urék valamennyin be nem kerülné a Cserepebe.

város tovább fejlődését, elhisszük azt is, hogy ott valamikor új városrészt fog kialakulni, de — *ötven esztendőre agyonütjük vele a realiskolát.*

Pedig lenne itt más megoldás is, csak egy kis okosság, belátás és áldozatkészség kell hozzá.

Ideálisabb helyet a mainál keresve sem lehetne találni a realiskola számára. A város centrumában van, anélkül hogy forgalmi gócpontok a hozzájutást akadályoznák. Mai területe körülbelül 900 négyzetögl. *Ajta ki a város a felajánlott vásártéri terület értékét, kérszinpénzben az államnak s ezen a pinzen sajátítsa ki az állam a Kecskeméti, Szécs és Breber telkeket,* melyek a realiskolát most az utvonaltól elzárják és hozzájutna ez által olyan bőséges, pompás, előkelő, három utcára szóló homlokzattal, amely párját ritkítaná az egész országban.

A realiskola építése az által a legkövetkezőbb megoldást nyerné.

Nagyon sürögőnek találjuk mi is az építkezés megkezdését, de az elhelyezés kérdését viszont olyan fontosnak tartjuk, hogy komolyan kérjük az arra illetékes ténylezőket: végleges döntés előtt ezt a megoldást tegyék fontolóra és szívelejk meg minden egyéb mellékletekint nélkül.

A magunk érdekeiről, a fiaink érdekében, a városi közművelődés fokozásáról vagy hanyatlásba ejtéséről van szó.

Öt világrész asszonyai.

A nők választójogi kongresszusa.

Írta: Szikra.

(Gróf Teleki Sándorral.)

Magyarország még soha se volt olyan érdekes és tanulságos kongresszus, mint amelyen 1913 június havában Budapesten készül. A nők választójogi világszövetségének VIII. kongresszusa ez.

Érdekes, mert öt világrész társadalmának színe javát gyűjti össze fővárosunkba és tanulságos, mert egészen új

— Jaj, tekintetes uram, — sipított közbe Jutka asszony — ha látta volna, milyen bőgyősen leplegetett, a fejt mögött egy tartotta, mint mikor a kutyá a mécsőt lopja.

— A bolondforma, keréne csak a kezükbe, eljártnak vele a kállai ket tét. Mit szólónak hozzá, atyafiak, nem is volna utolsó komédia az a szótelen né möntő fátörőcsipni.

— Móg köll eszelekdöni, — veledetek a gerillák.

— És pediglen minél előbb. Egyet mondok, kető lössz belüle: mögfogjuk a kutyafölét.

Összeesendültek a poharak. Jutka asszony pedig a nagyobb hatás kedvéért a falhoz vágott egy üveget. — Így monjon szét annak a címőnek a feje!

Gál Józsi egyet adorított a helytke kis bajuszán, aztán nekifogott a tervelgetésnek.

— Amondó vagyok, hogy vivatőkkel mög nem fogjuk, csak ökkal móddal. Lásuk csak. Mondja gazduram, nem ejtőttek el olyan szót, hogy mikor kerülnek mögen atre?

— Nem, de visszagyűnnek azok, mint a hasnájár lölkek, ha ma nem, hát holnap. Ha a tekintetes urék valahol a közbebe kibőjtőlik, majd hírrel löszők. Peldának okár a Zubornyák Laci előmhét jelenteni.

— Nem rossz. Mi mög addig a szentkirályi pusztán nézünk széjjel. — Háuyán voltak a sántamariék?

(Folyt. köv.)

látóként van hivatta a magyar társadalom gondolkodására megnyitni.

A magyar ember ugyanis eddig (isztelet a kivételnek!) a nőt csak úgy: népdal szempontokból tekintette, értékelte. A szerelmes ifjú muzsikaszó mellett díszített „a barna kislány csókra termett száját” s öszintén elbusnuta magat, ha alkalma jött felcsaljni, hogy — szép asszonyok jónak, jó járónak látsz kár megörögedni! . . . De már a férj, ha szóval tréfásan is, de akaratban nagyon is komolyan erőltette: „nekem olyan asszony kell, aki beteg is, keljen föl” s. b. stb.

— Egész mulatságos személyeket lehelne ilyen dalba kiktisztályosodott világ — nom! háttájánzeiről eszerődni! Mind azt bizonyítaná különben, hogy nálunk a nagy által fel fogásban — a nő csak mint szerelmi objektum, mint házi butor, mint szükséges rossz, vagy pedig — jobban mondva tehát: — mint családtag bír létjogosultsággal. De zokon veszik tőle, ha eldifferenciázódott egyéni életet mer élni. Úgy tartják helyénvalónak, ha megegyezik, ha „önfeloldozó jó anya; önfeloldozó derék feleség; önfeloldozó gyermeke szüleinek, vagy pedig: igénytelen, szorgalmas és háromszor önfeloldozó, szegény rokon” marad Csak az Istenért! ne jusson eszébe „önállósádkodni! . . .

Akiz azonban az 1913. évi kongresszusra jönnek, azok már egytől-egyig tovább mentek követelésükben s azt mondják: a nő, ha körülmenyí úgy hozzá, ösztönserőleg lesz önfeloldozó — és családtag, de kell, hogy egyéb is legyen, még pedig is mindenekelőtt: teljes értékű egész ember. Ne csak kötelességűd, hanem felelősségűzettel, öntudattal, céliránnyal a közérdekelt is átértő atyák, szolgáló és így a tökéletesedés felé törekvő egyén.

Hogy ezt mind a választójoggal reméljük megvalósítani? . . .

Hát igen. —

Mert nem azon mulik, hogy a nőnek nincs választójoga, hanem azon, hogy azt a választójogot megtagadják tőle.

Maradásból? Csakönnyűsőbből? Előítéletből? Félelemből? Indulenciából? Irigységből? Bosszúból? avagy rosszul alkalmazott gyánkodásból teszük e? nem kérdem, de tudom, hogy ma már mester séges és mesterkelt és azért napról napra köytelemből válik a új gát, amit a nők politikai felszabadulása utána tesznek. Mert mivel lehet felnőt, iskolát végzett, józan embertől megtagadni azt, hogy ha zája törvényeibe — azokba a törvényekbe, melyeket neki is tisztelni kell, melyek adott esetben őt is épen úgy sújtták (bár soha sem védik úgy, mint honfitársai) — ha azokban beleszólitást követel? Mivel lehet azt tőle megtagadni? Azzal, csakis azzal, hogy odaszállják, odasorozzák, odakényszerítik a nőt, a hülyék, a gonoszoké és a kiskorúak szegénysportjához . . . És tényleg ez az a gát, melyet a férfiak valószínűleg halálból mindazért az évszáz ezredes hűségért, odadárst, lelkes bátorításért, amelyet asszonytól kaptak, — a nő feltétele törekvő haladásának utjára vetnek.

Bizonyásgul ime az 1897. évi XXXIII. törvényeink 5. ik szakasza: Az esküdtek jegyzékébe nem vehető fel az, aki nyereségvagyból elkövetett bünelelkőményért volt elítélve, aki hivatalviselésre, vagy politikai jogai gyakorlatának idősleges felelősségűzésére volt elítélve, — aki szabadságvesztés végrehajtása alatt áll, aki ellen hántviselési kötelem, gyámtság, vagy gondnokság alatt van, aki testi vagy szellemi foglalkozás miatt az esküdtek kötelem ségét teljesíteni nem képes, — és a nő, bárha a törvény előírta minden minősítése meg is van.

Ugyanezen az alapon tagadják meg tőle a választói jogot is.

Amit e paragrafus mellé mint indokoltát felhozunk, — hogy: elmenne szavazni, vagy hogy: „a választói jog végéreményében vállaltatlanságra tanítaná őt” — vagy (ez a legesodabogarasabb!) hogy: a választói jog egyenértelmű nála a szabad szerelemmel . . .” ezeket úgy hiszem egytől-egyig csak mint curiósumot

érdemes meg is említeni. — T. Hát, nem e mende mondik ellen, hanem a fentebb idézett paragrafus ellen kell kűrdőnünk, idézett! Mert nem igaz, hogy a nő — so ipso, már nememő fogva — olyan veszedelmes, mint a gonoszvető, olyan ostoba, mint a kretin és olyan megbáthatatlan, mint a kiskorú, (vagy kiskorúított).

Nem igaz.

De, ha igaz, akkor miért szenvedjen el épen olyan elbírálást, épen olyan bünhődést, épen olyan semmibevételt és épen olyan „kordába tartást”, mint azok? Akik arra a kongresszura jönnek, egytől-egyig belátják, hogyha ez így is volt eddig, nem lehet így ezután, mert a nő is kinőt a kiskorúsággal járó kényeztetés alól épen úgy, mint ahogy annak idején a rabzsola és a jobbágy kinőt, Akitől azon a kongresszuson látni fogunk a Zelma Lager főnök az Olze Schreinere, a Mme Curiek lényes bizonyosságai annak, hogy a nő követheteli mindazokat a jogokat, melyek az egész embert megilletik.

Ezek között a jogok között első helyen áll, tulajdonképen a kulcsa valamenninek a választói jog.

Ezért küzdünk érte; és e küzdelmünk eddigi eredményeiről fog az 1913. évi kongresszus beszámolni. De szóba fognak ott jónni mindama kérdések, melyeknek megvalósítását akkora reméljük, ha a törvények készítéséhez joga lesz az asszonynak is tanácsesni, munkálva, eszmével és érdemmel hozzászólni. Tehát szóba fognak jónni mindaz, amit az asszony és a gyermek sorát érinti. Anya és gyermekvédelem, az iszásokész esleni közelem, a női munkabér szabályozása stb. stb. Ezért nem kértsem, hogy a kongresszus meg azokat is érdekeltesse — és kell is, hogy érdekelje, — akik a nők választójogát ellenzik, vagy nem foglalkoznak vele. De még más okból is kell, hogy a magyar társadalom a kongresszúért érdeklődjék, az, hogy több ezer idegen jó ez alkalommal hazánkba.

Hogy azt megismerje, hogy azt megszeresse: fölünk fűg!

Ha a magyar társadalom mellénk áll és azt mondja: A magyar vendégzetet mindvagyunk erőnye; aki tisztességes ember hazánk határát állépi, — bármi járásban van is — az mindnyájunk szívesen látót vendége . . . akkor a kongresszus olyan fényesen fog sikerülni, amihöz hasonlót még soha nem látott a világ.

És olyanakk is kell annak lenni, hogy mindnyájan büszkék lehessünk magyar mivólunkra.

De hogy ez így legyen, ahhoz az erkölcsi támogatás mellett anyagi támogatásra is van szükségünk, mert hiszen nyilvánvaló, hogy annyi vendégét tisztességes ellátni, tenor sok pénzbe kerül. (Igaz, hogy óriás összeget fog kitenni, — ami költségünk százezrosát is az, — amit ez a több ezer ember hazánkban elkölt.) Ezért kérek mindenkit, aki e sorokat olvassa, hogy bármennyő álláspont legyen is a női választójoggal szemben, nemzeti remönök érdekében legyenek segítségünkre. Adjának. Gyűjtésnek. Filérelket, koronákat. Ahogy jó. Ahogy lehet. Ahogy bárki könnyen is teheti, adhatja. Csak egy kis jóakaratt, csak egy kis megértés és óriási lépéssel visszküldjétek előre ügyünket. És egy e meghallgatnak? Adjának! Sikerül a kongresszus? Hogyne sikerdőne, mikor annyi asszony akarja! Amit pedig asszony akar, azt Isten is akarja.

URANIA.

Csak 3 nap.

TITANIC pusztulása.

Eredeti történet után 3 felvonással.

Gaumont híradó dráma. Egy bál a jó társaságból humoros. Az arany kálitka életkép. Habakit mint varázsló.

Küldés kezdete pont 8 óráig 10 órák. Vasár- és ünnepnapokon 6, 7, 8, 9 órák.

NAPI HIREK.

Szerkesztőség és kiadói hivatal telefon száma: 1.43.

Naptr. 1912. év, október hó 9. Szerda.
Közm. kath.: Ar. Dénes pk. Protestans: Dénes. Gergely.
Görög: 1912. év szeptember hó 26. János m. hitt. Isz. István.
1912. év Thiri. 28. — Napkolte 6 óra 11 per.
— Napnyugta 5 óra 23 per. — Napfoossa 11 óra 12 per. — Holdkelté 4 óra 56 per. reggel. — Holdnyugta 4 óra 55 per. délután. Uj hold 10-én 2 óra 40 peró délután.

Időjárás: A központi meteorológiai intézetnek: Kecskemétre érkezett jelentése szerint a következő 10-ek várható: Enyhébb idő várható, több helyen csapadék.

— **Az államkölcöntörök száma.**
A kölcöntörök bizottságához a lejárt határidőig összesen 961 ember adta be kérelmét kamatmentes államkölcöntör iránt. Ezek összesen 2 millió 310 ezer 387 koronát kérnek.

— **A Tisza Alpárnál kötött.**
Alpár alatti a Tisza elhagyta medrét és több ezer hold rét elöntött. Csongrádról megerősítik ezt a hírt, ahol a Fiszának tegnapi bekövetkezett apadását ennek tulajdonítják.

— **A kárbeszélés.**
A kölcöntörök bizottság elsőbizottsága naponként folytatja a házbeszéléseket azon lakosok házáinál, akik kamatmentes államkölcöntörök iránt kérték. A beszéléssel két három hét alatt teljesen elkészülnek s akkor kezdetét veszi a kiosztás munkája.

— **Szűretelés csónakon.**
Az állandó esős időjárás szomorú következményeként a Tisza megrázdált és az ököseket szőlők javára részét ellepte, annyira, hogy a szőlőgazdák a magas víz miatt ósónakból kénytelenek a szőlőt leszedni.

— **1913-ban rövid lesz a farsang.**
Rég volt olyan rövid a farsang, mint a jövő évben lesz a bálok, táncestélyek, rendezések sőt nehéz dolguk lesz, hogy a rendezésekre álló négy héten belül lebonyolítsák az összes farsangi mulatságokat. Január 6-án lesz vízkereszt, amikor kezdetét veheti a tél, de már február 5-ére esik hamvaszó szerda és azzal kezdődik a bójt.

— **Munkásbérletjegyek**
A Budapest nyugati pályaudvarról este 8 óra 05 perc körül Kecskemét felé induló 710 sz. vonatnál jelenleg fennálló ama korlátozás, hogy a munkás bérletjegyeket a vonattól érvénytelenek, október 7-től kezdődőleg megszüntették.

— **Botrányos részeg.**
Varga János kövecskésed folyó hó 6-án éjjel a Rikóczi utca ittas állapotban kalap nélkül bolyongott. Miután so- lakása, se foglalkozása nincs, letartóztatták.

— **Kibukott a kocsiból.**
Szeptember 30-án Kiskunfélegyházán Bihar István a vásártérről jött haza, vele szembe jött Bense Kálmán kocsi a Bihar kocsijának hájott, ki a kocsiból oly szerencsétlenül esett ki, hogy sérülése hosszabb ideig tart. A gondatlan kocsi ellen az eljárás megindították.

— **Hanyag bérkocsisok.**
Folyó hó 6-án éjjel Budapest felől érkezett 11 órai vonattal Kármán László 17 es, Vincez János 10 es számú bérkocsisok, habár naposok voltak nem jelentek meg, sem nem helyettesítették magukat. Feljelentették.

— **Botrányt okoztak a mozikban.**
Folyó hó 6-án Nagy Péter és neje Tóth Magdolna Eperkest utca 3. szám alatti lakosok a moziban, velük levő 2 gyermeküket nem akarták fizetni. Mikor a joggyáltásra csontú jogszedők felszólították, akkor öt csunya szavakkal illették, miáltal botrányt okoztak. Az eljárás ellenük megindult.

— **Száguldó póstás**
ló Patkós István pósta kocsi lovát elengedte a piacon. Mikor a ló észrevette, hogy nem hájták, akkor elkerekedett sz-ladni a piacon és a Rákóczi uton keresztül, úgy, hogy a járókék testi épségét veszélyeztette. A kocsi ellen megindították az eljárást.

— **Elvezett kutya.**
III. t. Páva utca 141 sz. háztól a mai napon egy vörös szőrű, sárga szemű, háj hópogós, kan, kelyék visala kutya elkborlott. Aki haza vezet, vagy nyomra vezet 10 korona jutalomban részesül. Dr. Szabó Lajos.

— **Gyakorlati levelező, számfelő,**
könyvelésben és bármilyen írásbeli munkában tökéletes jártasságú bíró egyén napi 2-3 órai munkára igen szorony díjazással ajánlunk. Meghívások „Jó munka” jellegűre a kiadói hivatalba kérétek.

Óriási nagy, SZÖNYEGRÁK TÁR!

Legjobb gyártmányok u. m.: torontáli, nagybecskereki, mafferdorfi, brüsseli minden minőségben és nagyságban

mélyen leszállított árban lesznek eladva

Vitéz Gusztáv

posztó, vászon, fehérenemű és divatrua nagykereskedésben, Kéttemplom-köz.

Feltört ékszer üzlet.

A tettesek ismeretlenek.

Folyó hó 8-án virradóra nagyarányú, nálunk szokatlán betörés történt Kecskeméten.

Ismeretlen tettesek feltörték Goitain Jónásnak Nagykőrösi utca 16. szám alatt levő fiók üzletét, mely Gyenes Istvánnak van bizonányba adva

Tudósítók kint volt a helyszínen és a következőket tapasztalták.

A betörők még tegnapi este kapuzárás előtt jutottak be az udvarba és az éjjel kibontották az üzlet feletti levő szindely tetőt és így jutottak a padlásra. A padlásra az üzlet feletti levő mennyezeten akkora rést törtek, hogy egy ember kényelmesen belebujhatott rajta az üzletbe. Az üzletben aztán összeszedték a kárakban levő tárgyakat, órákat, láncokat, cigarettá tőrőket, disztárgyakat stb., melyeket aztán magukkal vittek. Érdekes körülmény az, hogy az üzletben levő úvegszekrényeket nem törtek fel, hanem csak a kárakot fosztották meg.

Az udvarban levők azt állítják, hogy 6k 4 órakor hallották zörgést, de nem tulajdonítottak neki semmit. A rendőrség a helyszíni szemlén megállapította, hogy a betörők többen lehetnek, — 2 kötelel is hagytak ott emlékre — s csakis olyanok, akik a helyszelről ismerősek voltak. A kár körülbelül 3000 korona.

A rendőrség a nyomozást elrendelte, a tettesek kézrekerítésére.

Piaci Árjegyzék.

Tisztabuzsá	21	22	K
Késszer	18 60	19 30	K
Rosa	18	18 20	K
Arpa	18 60	19 20	K
Zab	21	22	K
Tengeri kecskeméti	20 60	21	K
Tengeri bánáti	20 60	21	K
Köles	17	19	K
Yumpulj	8	9	K
Sasné	8	8	K
Szalma	2	3 40	K
Szalonna kilója	1 68	2	K
Csüves kukorica	8	9	K

Baromfi-piac.

Hízott lúd 1 kilogramm	1 48	1 52	K
Sovány lúd párja	8	10	K
Hízott kacsa párja	11	11	K
Sovány kacsa párja	5 50	5 50	K
Pulyka, 1 kilogramm nőstény, bar	7	9	K
Tyúk párja	4	5	K
Cserka párja	3	4	K
Kaplan párja	4	5	K
Gyöngytyúk párja	4	5	K
Tojás 100 darab	10	11	K

Állatpiac.

Sertés, hízott, fiatal, nehéz, 300-400 kilóg.	1 56	K
Fital, közép, 220-300 kilógm.	1 80	K
Fital, könnyű, 150-220 kilógm.	1 50	K
Parókózt 45 kilógm diét és 4 %, levonással.	1 60	K
1. rendű, öreg, nehéz	1 60	K
Parókózt 60-80 kilógm és 4 %, levonással.	1 60	K
Fial, életutylaban	—	K
Öreg, életutylaban	—	K
1. rendű, öreg, nehéz	1 20	K
Borjú kilónként	—	K
Birka kilónként	—	K
Barany	—	K

Anyakönyvi kivonat.

— 1912. okt. 5 —

Szülötesek.
Kéri Mária rk Bakó István rk. Gyurgyis Ilona rk. Szűcs Margit rk. Rózsa Ilona rk. Ballabás Eitel rf. Vajda László rk. Közé Mihály Jeromos rk. Tóth Mária rk. Tóth Ilona rk.

Halászások.
Szokoly János rk. 28 hónapos.

Birtokváltozások.

Kapás Gergely és neje Tóth Margit V Kerekos-utca 14 számú házat megvette öz. Gyöngyösi Ferencnek Tuzs Magdolna 3300 koronáért.

Özv. K. Szabó Istvánné borbési 67 hold 1525 négyzetesöl földjét megvette dr. Kiss Béla 42000 koronáért.

Szűcs Lászlóné Parkas Lidia öreg hegyi 345 négyzetesöl földjét megvette Adamik Sándor és neje Balog Julianna Juiana 1300 koronáért.

B. Lakatos Gáspárné szentkirályi 4 hold 1318 négyzetesöl földjét megvette Nagy Menyhért 4538 koronáért.

Buzsák István városföldi 21 hold 1499 négyzetesöl földjét megvette Fodor József és neje Hajagos Mária 18800 koronáért.

Dackó Mihály és neje Sziládi Julianna talpai 26 hold 67 négyzetesöl földjét megvette Rad-écs Mattyék Sándorné Sarközy Ilona (holdanként 1500 kor.) összesen 38802 koronáért.

Kovács Mária örökösai urrúti 12 hold 1084 négyzetesöl földjét és szőlőjét megvette Balla János és neje B. Hajagos Mária 17000 koronáért.

Lukács Sándorné Szabó Mária öreg-hegyi 2 hold 783 négyzetesöl földjét megvette Molnár Zsóf és neje Pongrácz Judit 5000 koronáért.

Csikai Mihály és neje Bódi Eszter máriahegy 1416 négyzetesöl szőlőjét megvette Csákos Józsefnek Csik és Eszter 15000 koronáért.

Sz. Söth Ferenc IV. Wessellényi utca 2. számú házait megvette Pető Mártonné Sz. Tóth Erzsébet 48000 koronáért.

özv. Nagy Sándorné Sarközy Teréz öreghegyi 20 hold 1114 négyzetesöl földjét megvette Sziládi Vendel és neje Nagy Margit és Nagy László 20000 koronáért.

Pollé János és neje Polayés Teréz V. Kuruc tér 4 házat megvette Gotten Salamon és neje Deutch Róza 25,000 K.

